

SAMENWERKEN AAN EEN VEERKRACHTIG LANDSCHAP, hoe boeren wateroverlast en verdroging tegengaan

In het Geuldal werken boeren, burgers, natuurorganisaties en overheden samen aan een landschap dat beter bestand is tegen wateroverlast en droogte. Te veel of te weinig water kan grote gevolgen hebben voor zowel natuur als landbouw. Natuurkracht ondersteunt iedereen die wil bijdragen aan het maken van sponslandschappen die water beter vasthouden. Zo deelt Natuurkracht kennis en praktijkvoorbeelden over hoe een goede bodemkwaliteit voor beter waterbeheer zorgt, hoe landbouwgrond toekomstbestendig gemaakt kan worden en biodiversiteit vergroot. Goede keuzes voor welke gewassen je teelt en hoe je dat doet, zijn heel belangrijk. In deze reeks laten we zien hoe onder andere boeren in de regio een bijdrage leveren aan een klimaatbestendig landschap. Lees meer op www.natuurkracht.org/doe-mee/voor-agrariers.

Oude molenwijer als natuurlijke wadi: hoe historisch landgebruik nieuwe kansen biedt

Langs de Zieversbeek, een zijbeek van de Selzerbeek, lagen twee eeuwen geleden vier watermolens die draaiden op water uit spaarbekkens. Eén van die historische bekkens ligt op het terrein van De Wij in Oud-Lemiers, waar een groep bewoners samen het landschap en de tuin beheert. Toen de molen buiten gebruik raakte, slibde het bekken langzaam dicht. “Zelfs bij hoog water kan er nu geen druppel meer worden vastgehouden,” vertelt **Astrid Merkx**, trekker van de bewonersgroep. “Alles stroomt direct door naar de Selzerbeek.”

Het idee om deze oude spaarplek opnieuw te gebruiken als waterbergingsgebied sprak haar direct aan. Door het bekken te herstellen kan overtollig water weer langzaam in de bodem trekken, wat niet alleen wateroverlast vermindert, maar ook verdroging tegengaat. Voor de kleinschalige tuinbouw op De Wij betekent dat langer toegang tot vochtige grond. Daarnaast ontstaat er een vorm van natuurgericht landgebruik waarbij begrazing een betaalbare beheervorm kan worden.

De cultuurhistorie van het gebied speelt daarbij een belangrijke rol. “Het watermolenverleden bepaalt hier wat mogelijk is,” zegt Merkx. “Maar zulke ideeën passen niet altijd in bestaande kaders. Er wordt welwillend meegedacht, maar vaak ontbreekt de kennis om de kansen echt te zien.”

Volgens Merkx is het daarom essentieel dat betrokken partijen samen het veld ingaan. “Je moet soms echt alle zeilen bijzetten om de juiste mensen op locatie te krijgen. Pas dan wordt duidelijk wat het plan inhoudt en waarom het werkt.” Ze merkt dat ook agrarische burens nieuwsgierig meekijken naar de mogelijke uitkomsten. “Iemand moet soms vooroplopen. Als je laat zien wat er kan, volgen anderen vanzelf.”

Astrid Merckx